DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU WŁOSZCZOWSKIEGO.

Nr. 16. Włoszczowa, dnia 1. września 1916.

1.

Dar na cele dobroczynne.

C. i k. Komenda obwodowa przeznaczyła w dniu 18. sierpnia 1916 z okazyi uroczystości Urodzin Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości 5600 koron na cele dobroczynne.

Kwotę tę rozdzielono równomiernie pomiędzy 14 gmin obwodu, a gminy otrzymały polecenie rozdania przypadającej na każdą z nich kwoty 400 koron w porozumieniu z obwodowym komitetem ratunkowym pomiędzy miejscowych ubogich, jako jednorazową zapomogę.

Każdy z wójtów ma podjąć kwotę 400 koron w kasie c. i k. Komendy obwodowej.

2.

Ułaskawienia

z okazyi uroczystości urodzin Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, Cesarza i Króla.

Z okazyi uroczystości urodzin Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości, Cesarza Austryi i Króla Węgier, Franciszka Józefa I, została darowaną

reszta kary więzienia, względnie aresztu, następującym więźniom:

Wincentemu Lipowiczowi młodszemu z Nakła,
Tomaszowi Stanczykowi z Turzyna i
Maryi Pitalskiej z Chlewskiej Woli.

3.

Mianowanie zastępcy Jeneralnego Gubernatora.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższem Postanowieniem z dnia 3. lipca 1916 zarządzić, co następuje:

Jenerał-major pozasłużbowy Hugo książę Dietrichstein zu Nikolsburg hrabia Mensdorff Pouilly zostaje zwolniony ze stanowiska Zastępcy Jenerał-Gubernatora w Polsce przy równoczesnem pozostawieniu go przy Zarządzie wojskowym jako Inspektora Gubernialnego w Lublinie.

Na jego miejsce mianuję Zastępcą wojskowego Jeneralnego Gubernatora w Polsce, przeniesionego w tymczasowy stan spoczynku, aktywowanego na czas mobilizacyi Jenerał-majora Wiktora Grzesickiego, komendanta 3. brygady Legionów polskich.

4.

Rozszerzenie Jenerał-Gubernatorstwa lubelskiego na obwody Chełm, Hrubieszów i Tomaszów.

§ 1.

Zakres działania Jenerał-Gubernatorstwa lubelskiego rozciąga się w dziedzinie sądownictwa i administracyi na cały obszar Polski, zajęty przez wojska austryacko-węgierskie.

§ 2.

Jenerał-Gubernatorstwo obejmuje zatem obwody: Biłgoraj, Busk, Chełm, Dąbrowa, Hrubieszów, Janów, Jędrzejów, Kielce, Końsk, Kozienice, Krasnostaw, Lubartów, Lublin, Miechów, Nowo-Radomsk, Pińczów, Piotrków, Puławy, Olkusz, Opatów, Opoczno, Radom, Sandomierz, Tomaszów, Wierzbnik, Włoszczowa, Zamość, oraz enklawę Jasną Górę w Częstochowie.

Dla obwodów — o ile okręgi ich nie zostały zmienione pod Zarządem wojskowym austryacko-węgierskim — miarodajne są granice, które istniały przed 1. stycznia 1912 roku.

Jenerał-Gubernator może ze względu na dogodność komunikacyi, po wysłuchaniu interesowanych rad gminnych, wyłączyć gminy graniczne lub części takich gmin z jednego obwodu i przyłączyć je do sąsiedniego.

§ 3.

Wszystkie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, wydane dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej, oraz zarządzenia i rozkazy, wydane przez Jenerał-Gubernatora na podstawie tych rozporządzeń lub na podstawie ustaw krajowych, obowiązują w miarę rozporządzeń Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 1. Dz. rozp. (§ 4) i 25. sierpnia 1915, Nr. 34 Dz. rozp. (§ 4, ustęp 3), bez wyjątku w całem Jenerał-Gubernatorstwie.

§ 4.

Uprawnienia zarządu etapowego, wykonywane dotyczas w obwodach Chełm, Hrubieszów i Tomaszów przez komendy armii, są wobec włączenia tych obwodów do Jenerał-Gubernatorstwa uchylone.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 15. czerwca 1916.

5.

Zużytkowanie zbiorów rolnych.

(Rozp. N. W. A, z 11/6 1916, Nr. 61 Dz. rozp. Cz. XXIII).

§ 1.

Zakaz kupna spodziewanych płodów rolnych.

Kontrakty, mocą których kupuje się ryczałtowo zbiory płodów rolnych roku 1916 w obszarze okupowanym, lub spodziewane zbiory płodów, są zakazane.

Płodami rolnymi w zrozumieniu tego rozporządzenia są — z wyjątkiem owoców i buraków cukrowych — wszelkie ziemiopłody, produkowane w gospodarstwie rolnem, oraz przetwory młynarskie, uzyskane ze zboża.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania przestrzeni wziętej pod uprawę.

Właściciel gruntu rolnego i każdy, który za niego kieruje uprawą roli i gospodarstwem rolnem, winien zgłosić przed 1. lipca 1916 u naczelnika gminy lub sołtysa obszar uprawionej roli i ziemiopłody na tym obszarze zasiane lub zasadzone.

§ 3.

Obowiązek zgłaszania zapasów płodów rolnych.

Kto przechowuje zboże (żyto, pszenicę, pośląd, jęczmień, owies, kukurudzę wszelkiego rodzaju), ziem-

niaki, len (nasienie i włókna lnu), rzepak lub olej rzepaczany, winien zgłosić te zapasy w ciągu tygodnia po zamagazynowaniu, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania organowi kontrolnemu, który oznaczy Komenda obwodowa w drodze obwieszczenia. Zgłoszenie zapasów, które były już zamagazynowane w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia, ma być dokonane w terminie oznaczonym obwieszczeniem Komendy obwodowej.

Zgłoszenie należy ponowić w ciągu tygodnia po wymłóceniu każdych 100 cetnarów metrycznych, lub jeżeli zapas nie wynosi 100 cetnarów metrycznych, po wymłóceniu całego zapasu.

Jenerał-Gubernator może rozszerzyć obowiązek zgłaszania także na inne płody rolne, nie wymienione w ustępie pierwszym.

§ 4.

Zakazy obrotu.

Jenerał-Gubernator może:

zakazać sprzedawania płodów rolnych osobom, które nie zostały upoważnione do zakupna przez Zarząd wojskowy, lub kupowania tychże od osób, nie posiadających takiego upoważnienia;

przepisać ogólnie lub dla pewnych obwodów warunki, z zachowaniem których jedynie dozwolone jest kupno i sprzedaż lub każdy inny rodzaj obrotu płodów rolnych.

§ 5.

Zajęcie i kupno płodów rolnych.

Jenerał-Gubernator może zarządzić ogólnie lub dla pewnych obwodów, że płody rolne — z wyjątkiem tych ilości, które producent sam potrzebuje dla wyżywienia swoich domowników, na nasienie dla swej posiadłości, na paszę dla swego bydła, lub dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego — mają być zajęte i odebrane posiadaczowi za potwierdzeniem, lub że posiadacz ma je oddać w pewnych miejscach odbioru.

Za zajęte płody rolne wypłacona będzie w gotówce cena odbioru, każdocześnie ustanowiona, za zboże jednak, zajęte po 1. stycznia 1917 w stanie niemłóconym, tylko połowa tej ceny.

§ 6.

Ceny odbioru.

Jenerał-Gubernator upoważniony jest do oznaczenia w drodze rozporządzenia cen odbioru płodów rolnych (§ 5, ustęp 2) oraz kwot, które mają być odciągnięte od tej ceny za przymieszki i zanieczyszczenie, wreszcie wynagrodzenia za załadowanie i transport do miejsca odbioru.

§ 7.

Zarządzenie co do oszczędzania.

Nie wolno wypasać pszenicą, żytem, pośladem lub jęczmieniem, które nadają się do wymielenia.

Przy wytwarzaniu mąki z pszenicy, żyta, pośladu lub jęczmienia należy wymielać przynajmniej 80 procent. Komendant obwodu może tę stopę wymielania podwyższyć.

Jenerał-Gubernator wyda przepisy co do wypiekania chleba i innego pieczywa, oraz co do handlu tymi wytworami.

§ 8.

Zapewnienie środków żywności.

Jenerał-Gubernator wyda dla zapewnienia środków żywności zarządzenia co do:

zaopatrzenia gmin w środki żywności w ten sposób, że pobór ich dozwolony jest tylko przez umyślnie w tym celu ustanowione organa (komitety spożywcze), lub przez zarząd gminy;

ograniczenia spożycia mąki, chleba, ziemniaków, mięsa, tłuszczu i cukru do pewnych ilości na osobę i dzień;

ograniczenia lub zakazu używania owsa do karmienia bydła;

ograniczenia, postawienia pod nadzór lub zamknięcia młynów, browarów, gorzelni lub innych przedsiębiorstw przemysłowych, przerabiających ziemiopłody rolne.

§ 9.

Zapotrzebowanie jaj.

§§ 4, 5 i 6 stosują się także do obrotu handlowego jajami, do zajęcia i zakupna jaj, oraz do cen odbioru jaj.

§ 10.

Postanowienia karne.

1. Kto zawiera interes zakazany w § 1 lub na podstawie § 4 pośredniczy przy jego zawarciu lub współdziała przy zawarciu lub pośrednictwie,

2. kto zaniedba zgłoszenia przepisanego w § 2 lub § 3, lub podaje nieprawdziwe daty, oraz kto przy tem współdziała,

3. kto przekracza inne postanowienie tego rozporządzenia lub przepis wydany na jego podstawie,

będzie karany przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do trzech tysięcy koron.

§ 11.

Interesy zawarte wbrew zakazowi.

Interesy zawarte wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia są nieważne.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono to rozporządzenie, lub zakaz wydany na jego podstawie, tudzież cena kupna za nie, ulegają konfiskacie i będą użyte przez Komendę obwodową dla wyżywienia ludności.

§ 12.

Moc wsteczna.

§§ 1 i 11, ustęp 1, stosują się także do interesów, zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Świadczenia uskutecznione na podstawie tych interesów, muszą być na żądanie zwrócone. Gdyby wskutek tego ekonomiczna egzystencya producenta lub jego rodziny została zagrożoną, może Komenda obwodowa ustanowić ulgi co do zwrotu świadczeń.

§ 13.

Opublikowanie.

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązującą rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Jeneral-Gubernatora (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25/8 1915, Nr. 34 Dz. rozp.) będą przepisy, wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w dziennikach urzędowych tych obwodów, w których mają obowiązywać, przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznem i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

§ 14.

Uchylenie dawniejszych postanowień; termin wejścia w życie.

Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 27. czerwca 1915, Nr. 20 Dz. rozp., i z 26. lipca 1915, Nr. 27 Dz. rozp. są uchylone.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

6.

Regulamin dla obrotu płodami rolnymi i przetworami młynarskimi.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916 (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Część XXIII, Nr. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Zboże i przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju ze zbioru 1916 roku, jak też i wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

Zbożem, w rozumieniu tego rozporządzenia są: pszenica, żyto, jęczmień, owies, mieszanka, hreczka i proso.

§ 2.

Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka i zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż zajętych płodów bez pozwolenia Komendy obwodowej są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne. Stosuje się to też do interesów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3.

Zajęciu nie podlegają.

U producentów:

a) ziarno potrzebne na zasiew jesienny i wiosenny;

b) ilości potrzebne dla wyżywienia domowników, oficyalistów i czeladzi producenta;

c) ilości potrzebne na wykarmienie bydła własnego, tudzież bydła należącego do oficyalistów i czeladzi.

Ad b) i c). Oznaczenie tych ilości maksymalnych nastąpi w osobnem rozporządzeniu.

§ 4.

Przechowywanie.

Producenci są obowiązani do odpowiedniego przechowania ziemiopłodów. O ile producent tego sam uskutecznić nie może, wykona to Komenda obwodowa na koszt i niebezpieczeństwo producenta.

Zboże i t. p. ukryte lub widocznie nieodpowiednio przechowane, zostanie skonfiskowane bez odszkodowania.

§ 5.

Przymus omłotu.

Producent jest obowiązany zboże jak najprędzej wymłócić. Komenda obwodowa wyznaczy pewien termin, po upływie którego, w razie niewykonania zarządzi omłot na koszt i ryzyko producenta, przyczem mogą być użyte zabudowania i narzędzia jego warsztatu gospodarczego.

§ 6.

Obowiązek dostawy.

Producentom wyznaczy się pewne ilości zboża (kontyngenty), które będą obowiązani w ściśle oznaczonym terminie dostawić dla c. i k. Zarządu wojskowego.

Kontyngentu tego użyje się w pierwszym rzędzie na pokrycie zapotrzebowania miast Dąbrowy, Piotrkowa, Kielc, Radomia i Lublina, jakoteż centrów przemysłowych w obwodach Dąbrowskim, Olkuskim, Końskim i Opatowskim.

W razie niedostawienia lub niedotrzymania terminu dostawy będzie nałożona grzywna w wysokości 30 Koron za każde 100 kg. niedostarczonej kontyngentowej ilości; grzywna ta będzie ściągnięta w gotówce, a w razie niemożności uiszczenia, w naturze. Zapłata grzywny nie uwalnia od obowiązku dostawy.

Wójci i sołtysi mają czuwać nad całkowitem i terminowem odstawieniem kontyngentu; zaniedbanie tego obowiązku będzie karane po myśli §. 12 tego rozporządzenia.

Wysokość kontyngentów będzie później podana do wiadomości.

Dostawy uskutecznione przed oznaczeniem kontyngentów zostaną przyjęte do magazynów za piśmiennem potwierdzeniem na rachunek kontyngentu.

Gospodarstwa rolne (poniżej 4 morgów) zwalnia się od obowiązku dostawy.

§ 7.

Użycie ekskontyngetu.

Nadwyżki pozostałe po pokryciu zapotrzebowania własnego (§ 3) i kontyngentu (§ 6) (ekskontyngent) pozostawia się dla wyżywienia ludności nierolnej danego obwodu z wyjątkiem miast i centrów przemysłowych, których zapotrzebowanie będzie uregulowane osobnem rozporządzeniem.

§ 8.

Ceny.

Za dostawione płody ustanawia się następujące ceny:

za 100 kg. pszenicy	34	Koron
za 100 kg. żyta	29	»
za 100 kg. jęczmienia browarnianego	32	»
za 100 kg. jęczmienia pastewnego	27	»
za 100 kg. owsa	30	»
za 100 kg. mieszanki	27	»
za 100 kg. hreczki	36	»
za 100 kg. prosa	33	»

Należytość za odebrane produkta wypłaci Zarząd wojskowy w gotówce.

§ 9.

Premie za dostawienie do 15 listopada 1916.

Za zboże (z wyjątkiem hreczki i prosa) odstawione do 15 listopada 1916 wypłaci się oprócz ustanowionej ceny premie w wysokości 2 K. za każde 100 kg.

§ 10.

Potrącenia z powodu gorszej jakości.

Ceny rozumieją się za towar dobry i suchy o jakości przeciętnej w Jeneralnem Gubernatorstwie.

Przy gorszej jakości towaru nastąpi stosunkowe obniżenie ceny.

Jakość towaru stwierdza organ odbiorczy, a w razie sporu rozstrzyga oddział rolniczy Komendy obwodowej.

§ 11.

Miejsce odbioru, potrącenia za ładowanie i transport.

Ceny rozumieją się loco miejscowość, którą oznaczy Komenda obwodowa. O ile zboże z powodu wykazanej niemożności dostarczenia na miejsce przeznaczenia zostanie odebrane na miejscu produkcyi, następuje stosunkowe obniżenie ceny, a to odpowiednio do oddalenia; do 10 km. o 1 K., przy oddaleniu większem jak 10 km. o 2 K. za każde 100 kg.

§ 12.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, względnie przepisów na podstawie tegoż wydanych będą przez Komendę obwodową karane grzywną do 5.000 K. lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do wysokości 3.000 koron.

§ 13.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1916 roku.

7.

Wypłata kwitów rekwizycyjnych.

Ustalenie szkód wojennych.

W uzupełnieniu ogłoszeń dziennika urzędowego Nr. 7. punkt 2. z 1916 roku podaje się do wiadomości w sprawie wypłaty kwitów rekwizycyjnych następujące wskazówki:

I.

Przedmiot wypłaty mogą stanowić jedynie roszczenia wynikłe z takich rekwizycyi, które służyły dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb wojska. (Art. 52 II. Hagskiej konferencyi pokojowej).

Wyłączonemi na teraz od wypłaty są rekwizycye służbowe dla przeprowadzenia i wykonania wojennych zarządzeń operacyjnych, a w szczególności rekwizycye materyałów (drzewo, cement, części żelaza i t. p.), służących do budowy lub naprawy pozycyi polowych, kolei żelaznych, mostów i t. p.), dalej rekwizycye środków przewozowych, jako też wszystkie inne szkody, które powstały wskutek wojny, które jednak nie mogą być uważane za rekwizycye, jak szkody w polu, w budynkach i inne.

II.

Dla ustalenia wartości, która ma być za zarekwirowane przedmioty zapłaconą, w zasadzie miarodajną jest zwykła cena w czasie dostawy. Dla zapasów, powstałych przed wybuchem wojny, miarodajną jest zwykła cena (względnie cena wyrobu) przed wybuchem wojny.

Za przedmioty wartościowe, np. powozy, ma być zapłacona jedynie wartość użytkowa tychże.

Cena jednostronnie oznaczona na kwicie rekwizycyjnym przez pewien oddział wojska lub dostawcę podana stanowi jedynie podstawę dla oznaczenia ceny, nie jest jednak rozstrzygającą lub wiążącą dla przyznania jej.

Zwraca się uwagę dostawcy, który nie jest zadowolony z przyznanej mu ceny, że jego pretensyę uważa się jako szkodę wojenną, oraz że uregulowanie tejże może nastąpić dopiero po nastaniu pokoju.

III.

Za kwaterunek wojsk, potrzebne drzewo opałowe, słomę do spania i na podściółkę i t. d. na obszarze okupowanym nie należy się żadne wynagrodzenie.

Dostawienie drzewa opałowego dla wojsk stacyonowanych na obszarze Jeneral-Gubernatorstwa następuje wedle wskazówek Komendy obwodowej.

IV.

Za zajęte konie i wozy wedle Art. 53, Rozdział 2. Hagskiej konferencyi wypłaconem zostanie odszkodowanie dopiero po wojnie. Kwity więc opiewające na konie i wozy nie będą obecnie wypłacane.

V.

Podania o stwierdzenie i ustalenie szkód wojennych i pretensye o odszkodowania za kwity, niedostatecznie wystawione, należy wnosić do utworzonych przez centralny komitet ratunkowy w Lublinie gospodarczych Komisyi szacunkowych, względnie jeśli chodzi o miasta i przedsiębiorstwa przemysłowe, do utworzonych w tym celu miejskich względnie przemysłowych komisyi szacunkowych.

Szkody, stwierdzone przez Komisyę, nie mogą być jednak na razie wynagrodzone, ani nie mogą być na razie wypłacane zaliczki.

VI.

Jeszcze raz przypomina się, że wszystkie podania w sprawie wypłaty kwitów rekwizycyjnych należy wnosić do Komendy obwodowej.

Bezpośrednie wnoszenie podań do wyższych Komend wygląda na naprzykrzanie się władzom i jest zakazane.

8.

Zaprowadzenie paszportów dla zwierząt na obszarze c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

(Rozp. c. i k. Jen. Gub. Wojsk. z dnia 18/6 1916).

Na mocy § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 i na podstawie przepisów V rozdziału rosyjskiej ustawy sanitarnej (Tom XIII. rosyjskiego zbioru praw, wydanie z 1905 r.) i przepisów ustawy gminnej, obowiązującej w Królestwie Polskiem, zarządzam co następuje:

§ 1.

Paszporty dla zwierząt.

Na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego każda sztuka bydła rogatego, każda owca, koza, świnia, każdy koń, osioł i muł bez względu na wiek muszą być zaopatrzone w paszport zwierzęcy, jeżeli się je prowadzi:

a) na targ, przetarg, wystawę lub do przeglądu;

b) na rzeź;

c) przeprowadza do innej miejscowości na stały pobyt;

d) przewozi koleją lub okrętem.

§ 2.

Pojedyncze paszporty zwierzęce.

Dla zwierząt wymienionych w § 1. należy wystawiać w zasadzie oddzielne paszporty.

Dla sysaków, znajdujących się przy swych matkach, wystarcza uwaga uwidoczniona na paszporcie matki.

Dla owiec, kóz i świń dopuszczalne są paszporty zbiorowe wtedy, kiedy się rozchodzi o zwierzęta tego samego właściciela i tego samego gatunku (owce, kozy albo świnie), które zakupione zostały na rzeź i mają być pędzone do jednej i tej samej rzeźni.

§ 3.

Wyjątki.

Powyższe przepisy nie odnoszą się do zwierząt, będących własnością rządu albo osób, należących do armii w polu lub do wojskowego zarządu.

§ 4.

Organa powołane do wystawiania paszportów.

Paszporty zwierzęce mają wydawać naczelnicy gmin (wójtowie), względnie sołtysi; za zezwoleniem jednak c. i k. Komendy obwodowej można powierzyć tę czynność także godnym zaufania specyalnym organom (oglądaczom zwierząt, pisarzom gminnym). Osobom trudniącym się handlem bydła, rzeźnictwem lub masarstwem wystawiania paszportów zwierzęcych powierzyć nie wolno.

§ 5.

Formularze paszportowe.

Paszporty zwierzęce muszą być pisane na formularzach, które gmina pobierać będzie w formie zeszytów, zawierających po 100 blankietów, w dotyczącej Komendzie obwodowej, płacąc po 1 koronie 50 halerzy za jeden zeszyt.

§ 6.

Oglądanie zwierząt przed wystawieniem paszportu.

Wystawienie paszportu musi poprzedzić zbadanie stanu zdrowia zwierzęcia przez ustanowionego w tym celu przez gminę, a przez Komendę obwodową zatwierdzonego, odpowiednio uzdolnionego oglądacza zwierząt. Stosownie do rozciągłości danej gminy, względnie miejscowości, należy ustanowić odpowiednią ilość takich znawców. Znawcy, jeżeli nie są równocześnie upoważnieni do wydawania paszportów zwierzęcych, mają na podstawie dokonanego zbadania zwierzęcia wystawić osobne świadectwo oględzin zwierzęcia [1]). Świadectwa te muszą być dołączone (przytwierdzone) do juxty odpowiedniego paszportu.

[1]) C. i k. Komenda obwodowa dostarczy gminom odpowiednich druków.

§ 7.

Paszportu nie wolno wystawiać:

a) jeżeli przy oględzinach dostrzeżone zostaną u zwierzęcia objawy jakiejś zarazy;

b) jeżeli organ upoważniony do wystawiania paszportów dowie się o wybuchu w miejscu jakiejś zarazy (pryszczycy, księgosuszu), o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia zwierzęcia w dotyczącem obejściu, o ile chodzi o zwierzęta, ulegające danej zarazie, i to tak długo, dopokąd Komenda obwodowa nie wyda innych zarządzeń;

c) jeżeli władza osobnem zarządzeniem zabroniła wydawania paszportów dla zwierząt danego gatunku i pochodzenia.

§ 8.

Wystawianie paszportów i manipulacya.

Wszystkie rubryki paszportu muszą być wypełniane atramentem lub atramentowym ołówkiem jak najdokładniej i czytelnie w języku polskim. Datę i ilość zwierząt należy wpisać nietylko liczbami arabskiemi, ale także słowami.

Paszporty należy zaopatrywać liczbami bieżącemi, a obok siebie będące formularze w zeszycie paszportowym wypełniać równobrzmiąco. Formularz z lewej strony ma się pozostawić w zeszycie, zaś formularz z prawej strony odciąć od juxty przez perferowany napis »Paszport zwierzęcy c. i k. Jen. Gub. Lublin«, zaopatrzyć go w podpis i pieczęć miejscowości, względnie organu upoważnionego do wystawiania paszportów i wręczyć stronie.

Wpisów w paszportach i juxtach nie wolno poprawiać. Wszelka poprawka, choćby nawet urzędowa, jest pod odpowiedzialnością tak wystawiającego jak i strony najsurowiej zakazana.

§ 9.

Organa powołane do wydawania paszportów zwierzęcych obowiązane są zeszyty paszportowe należycie przechowywać i są odpowiedzialne za wszelkie nadużycie i za każde niedbalstwo przy manipulacyi nimi.

Zużyte zeszyty juxt należy przechowywać u naczelnika gminy, ewentualnie sołtysa, albo u organu upoważnionego do wydawania paszportów, przez przeciąg roku od ostatniego wpisu.

§ 10.

Czasokres ważności paszportu.

Paszporty zwierzęce są ważne przez 8 dni, licząc od daty wystawienia paszportu.

§ 11.

Niedokładności paszportu zwierzęcego.

Brak paszportu, jak również omyłki lub poprawki uskutecznione w paszporcie, a zwłaszcza myłki dotyczące ilości i szczegółowych znaków zwierząt powodują wykluczenie takich zwierząt od targów, przeglądów, transportów koleją lub okrętem.

Gdzie zwierzęta takie napotkane zostaną, muszą być poddane oględzinom weterynaryjnym na koszt właściciela i tylko wtedy, jeżeli się je uzna za zdrowe i niepodejrzane co do pochodzenia, należy zezwolić na odprowadzenie ich do miejsca pochodzenia, po zaopatrzeniu w przepustkę, w której podać należy przebieg zdarzenia.

W razie przeciwnym należy wydać zarządzenia odpowiednie do okoliczności.

§ 12.

Klauzula sprzedaży.

Jeżeli zwierzę zostanie na targu sprzedane, komisya targowa jest obowiązaną wypełnić klauzulę sprzedaży, znajdującą się na odwrotnej stronie paszportu. Jeżeli atoli zwierzę zmienia miejsce stałego pobytu przez sprzedanie, klauzulę sprzedaży ma wystawić i podpisać wydający paszport w dotychczasowem miejscu pobytu.

Kupno i sprzedaż zwierząt bez paszportu jest zakazane, jeżeli zwierzę zmienia przytem miejsce stałego pobytu.

§ 13.

Opłaty.

Wystawiający paszporty zwierzęce upoważniony jest do pobierania od stron przy wystawieniu paszportu następujących opłat:

a) za paszport dla konia, osła, muła, zwierzęcia rogatego i świni 50 h.;

b) za paszport dla jednej owcy, kozy i cielęcia 20 h.;

c) za paszport zbiorowy dla owiec i kóz 2 kor., dla świń wedle ilości sztuk, licząc po 40 h. od jednej świni. Za zwierzęta cyckowe (sysaki) w towarzystwie matki nie należy pobierać żadnych opłat;

d) za napisanie klauzuli sprzedaży płacić ma sprzedawca 20 h. od jednego konia, osła, muła, bydlęcia rogatego i świni; 10 h. od owcy, cielęcia i kozy.

Prócz tych należytości ani oglądacz zwierząt, ani wystawiający paszporty nie może pobierać od stron za swe czynności żadnych innych wynagrodzeń.

§ 14.

Przeznaczenie opłat.

W każdą sobotę, a najpóźniej z końcem każdego miesiąca, wystawiający paszporty obowiązanym jest pobrane kwoty po ich dokładnem obliczeniu złożyć u naczelnika gminy, względnie sołtysa. Juxty paszportowe służą za dowód ile pobrano pieniędzy. Z pieniędzy tych mają być pokryte w pierwszej linii koszta zakupna blankietów paszportowych, pozostała reszta służy na pokrycie wynagrodzenia oglądaczy zwierząt, ich zastępców, ewentualnie organu piszącego paszporty, względnie przypada na rzecz miejscowej kasy.

§ 15.

Postanowienia karne.

Wykroczenia przeciw temu rozporządzeniu, jak fałszowanie paszportów zwierzęcych i wszelkie inne przeciwne przepisom manipulacye nimi karane będą przez Komendę obwodową na mocy § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 29-go listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46, grzywną do 2.000 koron, względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 16.

Kontrola nad wykonywaniem rozporządzenia.

Nad ścisłem wykonywaniem tego rozporządzenia czuwać mają organa c. i k. Zarządu wojskowego (c. i k. wojskowa policya, żandarmerya, straż skarbowa) i organa gminne.

§ 17.

Wejście w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie dnia 3. września 1916.

9.

Zapobieganie i zwalczanie chorób zakaźnych.

I. Obowiązek donoszenia.

§ 1.

O każdym wypadku ukazania się choroby zakaźnej, lub nawet podejrzenia o taką, a także śmierci z powodu takiejże choroby, należy natychmiast donieść sołtysowi lub wójtowi tej miejscowości, w której choroba wystąpiła.

§ 2.

Choroby, o których należy donosić, są następujące:

a) Płonica (szkarlatyna),
b) Błonica (dyfterya),
c) Ospa,
d) Tyfus plamisty,
e) Tyfus brzuszny,
f) Tyfus powrotny,
g) Czerwonka (dyzenterya),
h) Cholera azyatycka,
i) Dżuma,
k) Epidemiczne zapalenie opon mózgowych,
l) Gorączka połogowa,
m) Egipskie zapalenie ócz (jaglica),
n) Wąglik,
o) Nosacizna,
p) Wodowstręt (wścieklizna) i ukąszenie przez zwierzęta chore lub podejrzane na wściekliznę.

§ 3.

Do donoszenia są obowiązani:
a) Wezwany lekarz,
b) » felczer,
c) Wezwana akuszerka,
d) Dziesiętnik t. j. z gminy ustanowiony dozorca,
e) Głowa domu (ojciec, matka i t. d.),
f) Nauczyciel, albo nauczycielka,
g) Właściciel domu, w którym się choroba ukazała,
h) Pielęgnujący chorych,
i) Oglądacze zwłok,
j) Weterynarz.

Dziesiętnicy, ustanowieni przez gminę, obowiązani są 2 razy w tygodniu wszystkie w ich rejonie leżące domy odwiedzić i sprawdzić, czy w tychże nie panuje choroba infekcyjna.

Oprócz tego nakazuje się wójtom i sołtysom, a także i żandarmeryi, co tygodnia rewidować domy w miejscowościach do nich należących, czy ludność nie zataja chorób zakaźnych,

§ 4.

O każdem doniesieniu, lub też o każdym spostrzeżonym wypadku choroby zakaźnej, winien sołtys bezzwłocznie zawiadomić wójta.

Wójt natomiast ma zawiadomić odnośnego lekarza epidemicznego, względnie okręgowego, i c. i k. Komendę obwodową. (Dziennik urzędowy Nr. 14 z 1. sierpnia 1916 Pkt. 14).

Obecnie są lekarzami okręgowymi: Dr. Bojarski we Włoszczowej, Dr. Sanecki w Szczekocinach; a lekarzami epidemicznymi: Dr. Olszewski w Lelowie, Dr. Moczarski w Seceminie.

Gminy Szczekociny, Moskarzów, Słupia, Rokitno mają donosić Drowi Saneckiemu w Szczekocinach; gminy Radków, Secemin i Krasocin Drowi Moczarskiemu w Seceminie; gminy Irządze, Lelów, Chrząstów Drowi Olszewskiemu w Lelowie; gminy Włoszczowa, Oleszno, Kluczewsko i Kurzelów Drowi Bojarskiemu we Włoszczowej.

Każdej soboty mają wójtowie przedkładać c. i k. Komendzie obwodowej we Włoszczowej wykaz chorych na choroby zakaźne z ubiegłego tygodnia według następującego wzoru:

Sprawozdanie o chorobach zakaźnych

za czas od .... do .... 1916.

Liczba bież.	Nr. domu	Właściciel mieszkania		Chorego		Rodzaj choroby	Dzień			Uwaga
		Imię i nazwisko	Zawód	Imię i nazwisko	Wiek		Zachorowania	Wyzdrowienia	Śmierci	

10.

Obowiązkowe zgłaszanie zwierzęcych chorób zaraźliwych.

Każdy właściciel zwierząt domowych obowiązany jest donieść bezzwłocznie oglądaczowi (sołtysowi) o wybuchu, lub podejrzeniu zaraźliwej choroby, a zwierzę odosobnić, celem uchronienia innych od zarażenia.

Choroby podlegające obowiązkowi doniesienia są:

1) pryszczyca, 2) węglik, 3) zaraza płucna bydła, 4) nosacizna, 5) ospa owiec, 6) zaraza stadnicza, otręt koni i bydła, 7) parchy (koni, osłów, mułów, owiec i kóz), 8) wścieklizna, 9) pomór świń, 10) różyca świń, 11) cholera drobiu, 12) gruźlica bydła, 13) księgosusz.

Oglądacz (sołtys lub wójt) obowiązany jest doniesienie przyjąć i przesłać je natychmiast przez urząd gminy do c. i k. Komendy obwodowej, podając nazwisko właściciela zwierząt, jego miejsce zamieszkania i ilość sztuk chorych. Równocześnie ma wójt lub sołtys zarządzić, aby chore zwierzęta, względnie o chorobę podejrzane nie stykały się ze zdrowemi, a tylko zostały odosobnione, padlina zaś aby była wywieziona na przeznaczone na ten cel miejsce i tam pozostała lekko przysypana ziemią aż do czasu przybycia c. i k. obwodowego lekarza weterynaryi.

Powyższe postanowienie należy jak najobszerniej ogłosić z przestrogą, że każdorazowe przekroczenie tego postanowienia będzie karane w myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii grzywną pieniężną do 2.000 koron, lub aresztem do 6 miesięcy.

11.

Grzebowiska.

(Rozp. c. i k. Gen. Gub. Wojsk. z dnia 20./7. 1916).

Na podstawie § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 29. listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 zarządza się co następuje:

§ 1.

Zwłoki padłych zwierząt należy bezzwłocznie na przeznaczonych do tego celu miejscach w odpowiednio głębokich dołach zakopywać. W każdej więc miejscowości należy założyć grzebowiska dla zwierząt, które znajdować się mają w odległości co najmniej 300 m od mieszkań ludzkich, zagród, stajen, publicznych dróg, studzien, rzek, stawów, pastwisk i t. p.

§ 2.

Doły do zagrzebywania padlin muszą być przynajmniej dwa metry głębokie i wolne od wody podskórnej.

§ 3.

Przy wybieraniu placów na grzebowiska zwierząt należy wybierać grunt piaszczysty lub żwirowaty; terenu obfitego w wodę, względnie wilgotnego i gliniastego należy unikać.

§ 4.

Cmentarzyska zwierząt należy otoczyć $1^1/_2$ metra głębokim, a 1 metr szerokim rowem, albo stałem 2 m wysokiem ogrodzeniem, zaopatrzonem w bramę, aby w ten sposób przeszkodzić dostawaniu się tamże zwierząt. Place do grzebania należy zaopatrzyć w tablice z napisem »Grzebowisko«. Musi być ono łatwo dostępne.

§ 5.

Brama grzebowiska ma być stale zamknięta. Klucze od tej bramy mają być w przechowaniu u sołtysa lub też oglądacza bydła.

§ 6.

Zwłoki zwierząt należy przewozić na grzebowisko na specyalnie do tego przeznaczonych wozach, saniach lub t. p., przyczem należy uważać, aby części ciała padłego zwierzęcia nie zwisały na ziemię. Wszystkie części i odpadki padliny spadłe w czasie transportu na ziemię, należy razem z zanieczyszczoną wierzchnią warstwą ziemi zebrać i złożyć razem ze zwłokami w dole. Do przewożenia zwłok należy o ile możności używać tylko koni lub innych zwierząt pociągowych z zarażonego obejścia. W wypadkach, w których zachodzi podejrzenie zarazy, należy zwłoki padłego zwierzęcia po przewiezieniu ich na plac grzebania starannie przykryć słomą, donieść bezzwłocznie władzy — o ile to się jeszcze nie stało o wypadku i zaczekać na urzędowe zbadanie tychże.

§ 7.

Zwłoki podejrzanych o zarazę zwierząt należy bez oddzielenia jakichkolwiek części ciała, złożyć w dole wraz ze skórą, uczynioną nieużyteczną przez krzyżowe cięcia w wielu miejscach i przysypać warstwą niegaszonego wapna, a w braku tegoż posypać popiołem albo też oblać smołą lub gnojówką.

Doły przeznaczone do zakopywania zwierząt padłych lub ich części winny być wybierane, (kopane) w rzędach i tak głęboko, aby ponad padliną (jej częściami etc.) mogła być nasypaną jeszcze warstwa ziemi grubości dwóch metrów.

§ 8.

Paszenie na grzebowiskach, jak również używanie tamże rosnącej paszy, oraz przechowywanie na tychże paszy, jest surowo wzbronione, tak samo jak wykopywanie kości z tych dołów.

§. 9.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn nie podpada pod surowsze przepisy karne, będą karane po myśli § 5. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 29-go listopada 1915 r., Dz. rozp. Nr. 46 przez Komendy obwodowe karą pieniężną do 2.000 koron, lub aresztem do 6 miesięcy.

12.

Certyfikaty na wywóz.

Stosownie do przepisów c. i k. Zarządu Obrotu Towarowego w Krakowie dla austryacko-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce, obwieszcza się co następuje:

Zwraca się uwagę kupców obwodu włoszczowskiego, iż certyfikaty na wywóz z monarchii do obszarów zajętych w Królestwie Polskiem tylko przez c. i k. Komendę obwodową otrzymać można.

Przesyłanie prośb wprost do c. i k. biura wywiadowczego jest surowo wzbronione.

Proszący o certyfikaty mogą albo za okazaniem patentu zabiegać osobiście w wydziale handlowym, lub też zwrócić się piśmiennie do c. i k. Komendy obwodowej we Włoszczowej z wyszczególnieniem Nr. uprawnienia przemysłowego.

Do wystawienia certyfikatu potrzeba koniecznie udzielonego w poszczególnym wypadku zezwolenia wywozu, lub też ogólnego polecenia c. i k. Komendy obwodowej we Włoszczowej.

13.

Zajęcie lnu, przędzy konopnej i płótna.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy Armii Nr. 37.601/P. z 13. lipca 1916 zajęte zostają wszystkie w obszarze Wojsk. Gen. Gubernatorstwa znajdujące się zapasy lnu, przędzy konopnej i płótna.

Zakupno zajętych zapasów dozwolone jest tylko Komisarzom delegowanym przez stowarzyszenie zorganizowane do zakupna lnu i konopi, którzy mają się wykazać legitymacyą, wystawioną przez c. i k. Komendę obwodową we Włoszczowej.

Zajęcie uskutecznione zostało z dniem 1. sierpnia 1916 r. Aż do tego terminu zezwala się prywatnym firmom na wywóz powyższych materyałów znajdujących się już w transporcie, o ile on opiera się na dawniej wystawionych pozwoleniach wywozu.

Posiadacze zapasów lnu, przędzy konopnej i płótna mają bezzwłocznie zgłosić swoje zapasy pisemnie lub ustnie u Referenta komercyalnego c. i k. Komendy obwodowej we Włoszczowej.

Niestosowanie się do niniejszego zarządzenia, jak również zatajenie lub nieprawdziwe podanie zapasów karanem będzie grzywną sądową od 2.000 – 10.000 koron, w razie nieściągalności grzywny karą aresztu, znalezione zaś zapasy ulegną konfiskacie.

14.

Dostawa masła.

Na mocy rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie J. Nr. 11.500/16 przepisaną została pewna ilość masła, którą każdy obwód kraju okupowanego ma dostarczyć:

1) **Każdy** właściciel krowy dojnej dostarczyć ma na **tydzień** i na każdą **krowę** 1 funt **świeżego i solonego** masła.

2) Tę ilość masła należy oddać w niżej podanych dniach każdego tygodnia za pośrednictwem sołtysa dotyczącej gminy, wójtowi, a tego samego dnia odbierze je legitymowany kupiec c. i k. Komendy obwodowej.

Dni dostawy ustanawia się jak następuje:

Włoszczowa	co	poniedziałek
Krasocin	»	»
Oleszno	»	wtorek
Kluczewsko	»	»
Kurzelów	»	»
Secemin	»	środę
Chrząstów	»	»
Lelów	»	czwartek
Irządze	»	»
Rokitno	»	»
Szczekociny	»	»
Słupia	»	piątek
Moskarzów	»	»
Dzierzgów	»	»
Bebelno	»	»

3) Cena masła jaka będzie płaconą równa się ustanowionej przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo najwyższej cenie normalnej i wynosi K **2·30** za **jeden** funt ros. solonego masła do gotowania.

4) Za dostawianie masła w przepisanej ilości, jakoteż w oznaczonym terminie, jest w pierwszym rzędzie wójt dotyczącej gminy odpowiedzialnym.

Oprócz tego każde niewypełnienie tegoż rozporządzenia karanem będzie grzywną od 200—2.000 koron, jakoteż konfiskatą całego zapasu masła.

15.

Ustanowienie zastępców do kupna surowych skór.

Z powołaniem na tutejsze rozporządzenie, umieszczone w Dzienniku urzędowym z dnia 16. grudnia 1915 Nr. 13 Pkt. 5 w sprawie zajęcia skór surowych, w myśl którego wszystkie zapasy skór wołowych, końskich, cielęcych i owczych, jakoteż wszystkie inne skądkolwiek pochodzące skóry mają być zgłoszone w c. i k. Komendzie obwodowej, każde zaś zatajenie, wywóz, lub handel surowo jest wzbroniony, na mocy rozporządzenia c. i k. Gen. Gub. Wojsk. w Lublinie z dnia 14. lipca 1916 J. Nr. 10.000/16 zarządza się co następuje:

Do kupna, podlegających zajęciu skór wołowych, końskich, cielęcych, owczych, jakoteż owczych skór bez włosów, uprawniona jest firma Dichter i Blumenthal w Lublinie, względnie agenci tejże, na podstawie legitymacyi widymowanych w c. i k. Komendzie obwodowej we Włoszczowej.

Wszelkie inne legitymacye są nieważne.

Sprzedaż lub kupno uskutecznione przez kogo innego, nawet przez garbarzy, są wzbronione i będą surowo karane.

16.

Zajęcie szmat, gałganów, odpadków papieru i sierści.

1. Odnośnie do obwieszczenia umieszczonego w Dzienniku urzędowym Nr. 9 Pkt. 6 zajmuje się także na cele zarządu wojskowego wszystką sierść końską z grzywy i ogona, znajdującą się na obszarze Generalnego Gubernatorstwa Wojskowego. Wszystkie dotychczas zawarte umowy o sprzedaż wyżej wymienionych artykułów, a także pozwolenie na wywóz, tracą przez niniejsze rozporządzenie swoją prawną ważność.

Pozwolenia na wywóz w przyszłości nie będą udzielane.

2. Kupno gałganów, sierści i odpadków papierowych jest wyłącznie dozwolone tylko kupcom, albo ich agentom, którzy do tego otrzymali pełnomocnictwo z intendantury Generalnego Gubernatorstwa Wojskowego. Osoby te mają być zaopatrzone w legitymacyę Komendy obwodowej we Włoszczowej.

3. Przekroczenia niniejszego rozporządzenia ukarze się grzywną do 2.000 koron i aresztem do 6 miesięcy. Oprócz tego nastąpi konfiskata materyału na korzyść zarządu wojskowego, jeżeli materyał ten zakupiony był przez osoby, nie mające pełnomocnictwa.

4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

17.

Zajęcie metali, kruszców i starego żelaza.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa Wojskowego L. 34027 z 10. czerwca 1916 zarządza się odnośnie do wszystkich dotąd jeszcze nie zajętych metali i kruszców, oraz starego żelaza

zajęcie ich

o ile nie pozostają w użyciu w znajdujących się w ruchu przedsiębiorstwach i nie są tymże istotnie potrzebne.

Rozporządzenie to obowiązuje od dnia ogłoszenia; od tego dnia zabrania się pozbywania i wogóle jakiegokolwiek rozporządzania metalami. Posiadane zapasy metali (z wyjątkiem starego żelaza) należy, wyszczególnione według rodzajów, zgłosić w Komendzie obwodowej we Włoszczowej w ciągu dni 14.

Przekroczenia tego rozporządzenia ulegną karze pieniężnej w wysokości do 2.000 koron, albo karze aresztu do 6 miesięcy, a ewentualnie orzeczonym zostanie przepadek metali.

18.

Zajęcie maku i nasienia lnu.

Ktokolwiek posiada mak lub nasienie lnu, jest obowiązany sprzedać je zarządowi wojskowemu po cenach naznaczonych.

Ilość potrzebną na siew należy zgłosić komendzie obwodowej (oddział rolniczy), poczem odnośne pozwolenie zatrzymania zostanie wydane.

Wszelki handel makiem i nasieniem lnu jest bezwarunkowo zakazany.

Olejarnie pozostają nadal zamknięte.

19.

Zwalczanie wścieklizny.

(Rozp. c. i k. Jen. Gub. Wojsk. z dnia 8./8. 1916 H. Nr. 49265/16.).

§ 1.

Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają wójtowie, w miastach magistraty utrzymywać w ewidencyi z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści, gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2.

Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu,

albo muszą być zaopatrzone w kagańce uniemożliwiające kąsanie. Przymus kagańcowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3.

Do lokali publicznych (kawiarń, restauracyi, lokali urzędowych) tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie, miejsca wycieczkowe i t. d.) nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4.

Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest zabronione.

§ 5.

Psy chodzące samopas, oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwem i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwem, wyłapywane.

Psy schwytane należy zabić po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6.), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania i wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzące w łopatce conajmniej 56 cm wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzedniem zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weterynaryjnego, zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach, lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwytany i zabrany dla celów wojskowych, nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty, wałęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy, należy zabijać.

§ 6.

Wydanie schwytanych psów może nastąpić tylko wyjątkowo, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, za zezwoleniem c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa wojskowego i to pod warunkiem, że pies przez czas, który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy, będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obserwacyą, oraz że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody.

Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11. można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia, względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwytane psy trzymać w stosownem miejscu, w odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły gryźć i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7.

Komendy obwodowe są upoważnione do wystawiania wyjątkowybh pozwoleń dla psów używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i tym podobnych, na podstawie których to zezwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego, względnie od przymusu uwięzi.

§ 8.

Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specyalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia, dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach z których nie mogą umknąć; dla psów myśliwskich i owczarskich tylko podczas polowania, względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9.

Sprowadzanie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10.

Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów, będących prywatną własnością czy to osób cywilnych, czy wojskowych.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. lipca 1915. Dz. rozp. L. 30, grzywną do 2.000 K, lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

20.

Przesyłki pocztowe.

Na listy polecone i pieniężne przesyła się adresatom, mieszkającym poza obrębem siedziby Urzędu

pocztowego, odpowiednie recepisy oddawcze, na przekazy zaś i pakiety przesyłać się będzie przekazy i adresy przesyłkowe, na które w zamian za zwrócony należycie i przepisowo podpisany dokument oddawczy wyda się odnośną kwotę, list lub pakiet. Zauważa się jednak, że podejmowanie może być uskutecznione li tylko w przeciągu 14 dni.

Podejmowanie posyłek recepisowych i kwot pieniężnych na przekazy może być uskuteczniane w dwojaki sposób, a mianowicie:

1) Odbiorca jawi się w Urzędzie i albo jest tam sam osobiście znany, albo swoją identyczność stwierdza ważną legitymacyą lub przez potwierdzenie wiarygodnego i Urzędowi Pocztowemu znanego świadka. W tym wypadku odbiorca podpisuje dokument oddawczy w obecności urzędnika pocztowego i w zamian za niego otrzymuje odnośną posyłkę lub kwotę. W wypadku zaś potwierdzenia tożsamości osoby przez świadka ma tenże na recepisie oddawczym obok dopisku »jako świadek«, podpisać się. Jeżeli odbiorca nie umie pisać lub skutkiem ułomności fizycznej nie potrafi się podpisać, ma własnoręcznie zrobić znak krzyża (izraelici zaś kółeczko), obok tego zaś znaku ma zaufania godna i urzędnikowi pocztowemu znana osoba w jego obecności podpisać w następujący sposób: »za N. N. niepiśmiennego podpisał X. Y.«.

2) Jeżeli uprawniony odbiorca nie ma zamiaru osobiście się jawić w Urzędzie pocztowym po odbiór posyłki, lecz podjęcie tejże zamyśla uskutecznić przez trzecie osoby, a to przez posłańców, sąsiadów, krewnych i t. d., lub chociaż osobiście się jawi w Urzędzie pocztowym, jednak Urzędowi pocztowemu nie jest znany i swojej identyczności nie starał się wykazać w powyżej podany sposób, może też ją wykazać (swą identyczność) w ten sposób, że w swem miejscu zamieszkania w obecności funkcyonaryusza, który się posługuje publiczną pieczęcią urzędową, a więc w obecności Ks. Proboszcza, Nauczyciela, Komendanta posterunku Żandarmeryi, Komendanta Oddziału straży skarbowej lub Naczelnika gminy, podpisze się własnoręcznie na dokumencie oddawczym, Naczelnik zaś gminy, Proboszcz i t. d. ma na odwrotnej stronie dokumentu oddawczego stwierdzić identyczność osoby następującą formułką: »Potwierdzam tożsamość osoby i własnoręczność podpisu«, a następnie ma wycisnąć pieczęć urzędową i podpisać się z dodaniem swego charakteru służbowego.

Jeżeli zaś adresat nie umie lub nie może pisać, ma Naczelnik gminy, Proboszcz i t. d. podpisać go, podobnie jak powyżej pod 1) wspomniano, a na drugiej stronie dokumentu oddawczego stwierdzić tożsamość osoby i podpisu.

W wypadkach posługiwania się przy odbiorze trzeciemi osobami, choćby nawet rządowymi posłańcami lub Urzędami pocztowymi II klasy, pośrednictwo takowe odbywać się będzie li tylko na własne ryzyko odbiorcy.

21.

Przesyłka prywatnych listów poleconych.

Na podstawie polecenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 8 lipca 1916 Nr. 32327 zezwoliła c. i k. Dyrekcya poczt w Lublinie na przyjmowanie począwszy od dnia 15. lipca 1916, prywatnych listów, kartek korespondencyjnych, druków i próbek, jako rekomendowanych.

Przesyłanie tychże jest dozwolone w wewnętrznym obrocie c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce, jakoteż we wzajemnym obrocie z Austro-Węgrami, Bośnią i Hercegowiną, z c. i k. obszarem okupowanym w Serbii, z Niemcami i gubernią Warszawską.

Nadawać i odbierać listy polecone na obszarze okupowanym można li tylko w c. i k. etapowych Urzędach pocztowych I. klasy.

Dzienników, wysyłanych za zniżoną opłatą, nie można rekomendować, jak również nie można rekomendować listów z szyfrowanemi adresami. Listy za zaliczką, za rewersem zwrotnym, ekspresowe, oraz z dopiskiem »do rąk własnych« są na razie niedopuszczalne. Również zabrania się wkładania do listów papierów wartościowych, oraz gotówki.

Na obszarze okupowanym prywatne listy rekomendowane muszą być nadawane w stanie otwartym, t. j. niezaklejone, i podlegają tym samym warunkom przesyłania, co zwyczajne listy. We wzajemnym obrocie z Niemcami i gubernią Warszawską muszą być one również w stanie otwartym nadane, a korespondencya, zawarta w nich, ma być redagowana tylko w języku niemieckim.

Należność rekomendacyjna wynosi 25 halerzy i musi być uiszczoną wraz ze zwyczajną należnością za przesyłkę listów zaraz przy nadawaniu. Również wskazanem jest, aby nadawcy listów poleconych umieszczali na odwrotnej stronie koperty swój dokładny adres, aby, w razie niemożności doręczenia listu, można go było nadawcy z powrotem zwrócić.

22.

Wpłaty czekami poczt. Kasy oszczędności.

Według ogłoszenia c. i k. Najwyższej Komendy etapowej z dnia 11 maja 1915 Dz. rozp. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 15 ustęp IV, będą przyjmowane w urzędach pocztowych etapowych, otwartych dla prywatnego użytku, wpłaty czekami c. k. pocztowej

Kasy oszczędności we Wiedniu, król. węg. Kasy pocztowej oszczędności w Budapeszcie i bośn.-herceg. Kasy oszczędności w Sarajewie.

Nadto oznajmia się specyalnie sferom kupieckim, że obrót czekowy umożliwia zapłaty w sposób wygodniejszy, tańszy i pewniejszy tak z obszaru okupowanego w Polsce do Austryi, Węgier i Bośni, jakoteż odwrotnie.

Kupcy, którzy sprowadzają towary z Monarchii, powinni zażądać od swych dostawców w Monarchii przesłania czeków.

Na przesyłkach pieniężnych, uskutecznianych w obszarze okupowanym zapomocą czeków, nie można umieszczać żadnych pisemnych doniesień.

Polsko-niemieckie przepisy kupieckie będą wydawane bezpłatnie stronom interesowanym przez etapowe urzędy pocztowe.

23.

Wysyłka prywatnych paczek pocztą polową z obszarów zajętych Królestwa Polskiego.

Z dniem 1. lipca b. r. można w c. i k. etapowych Urzędach pocztowych I. klasy w obszarach zajętych Królestwa Polskiego nadawać prywatne paczki do armii w polu.

24.

Otwarcie Urzędów pocztowych i telegraficznych.

Z dniem 21. czerwca b. r. otwarto nowe c. i k. etapowe Urzędy pocztowe i telegraficzne I. klasy w Białobrzegach (obwód Radomski) i w Szydłowcu (obwód Koński) dla ruchu prywatnego.

Z dniem 1. lipca b. r. otwarto zaś Urzędy pocztowe II. klasy Iłża i Lipsko (obwód Wierzbnik) z rozszerzonym zakresem działania.

25.

Rozszerzenie ruchu pocztowego z jeneralnem Gubernatorstwem warszawskiem.

Odtąd dopuszczony jest ruch pocztowy między obszarem jeneralnego gubernatorstwa wojskowego w Lublinie, a **całym obszarem** jeneralnego gubernatorstwa w Warszawie pod warunkami ogłoszonymi w obwieszczeniu Naczelnej Komendy armii z dnia 10 marca 1916 r.

26.

Uregulowanie zawiadomień kolei o nadejściu towarów.

Za zezwoleniem Ministra wojny Oddział 5/E. B. Nro 3046/16 z dnia 4 czerwca 1916 — ustanawia się następujące przepisy dotyczące awizowania nadeszłych towarów.

Awizowanie nadeszłych przesyłek następuje zasadniczo przez zwykłe wywieszenie awiza kolejowego przy kasie towarowej (frachtowej).

Komendanci c. i k. Wojskowych stacyi kolejowych są jednak upoważnieni wedle własnego uznania zawiadomić przez pocztę lub posłańca, gdy to leży w interesie służby kolejowej lub w interesie miejscowej ludności.

Ze względu na to, że dotychczas jeszcze nie wprowadzono obowiązkowego doręczania przez organy pocztowe na obszarze okupowanym i dalej ze względu na to, że niema dostatecznego personalu do uskutecznienia zawiadomień przez osobnych posłańców — muszą pozostać w mocy postanowienia taryfy przewozu towarów Część II. i Punkt IX. (czas odbioru i czas załadowania) co do zawiadamiania drogą pocztową lub posłańcem, tak, że także i w wypadkach tego rodzaju zawiadamiań zawsze do obliczania — składowego i postójnego od wozów — tylko godzina wywieszenia awiza jest miarodajną.

Tego rodzaju awizowanie nadejścia towarów ma miejsce tylko przy całowagonowych łatwo psujących się towarach.

Zawiadomienia kolejowe wysyłane do władz wojskowych przez pocztę, a dotyczące posyłek, pod adresem władz wojskowych nadeszłych nie są wolne od opłaty.

Doręczanie tego rodzaju powiadomień ma zatem nastąpić jak najspieszniej, przez organy kolejowe, bez żadnej opłaty ze strony wojskowości.

27.

Używanie hamulca bezpieczeństwa.

Komenda c. i k. północnej kolei wojskowej otrzymała upoważnienie ściągnięcia od każdego podróżującego, który bez potrzeby użyje hamulca bezpieczeństwa jako grzywny kwoty **20 koron,** a to oprócz zastosowania w każdym poszczególnym wypadku także i ustawy karnej lub policyjnych przepisów karnych.

Grzywny te będą ściągane na rzecz kolei wojskowej.

28.

Otwarcie ruchu na przestrzeni Miechów-Działoszyce.

Z dniem 28. czerwca b. r. podjętym został z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania ruch osobowy i towarowy na przestrzeni Miechów-Dworzec-Działoszyce, odbywający się zapomocą parowej kolejki W. J. G. Na przestrzeni tej otwarto dla ruchu następujące stacye: Miechów Dworzec K. p., Miechów miasto, Kalina mała, Słaboszów i Działoszyce, tudzież przystanki i ładownie Kalina wielka i Janowice. Przewóz osób i towarów odbywa się na ryzyko stron, a kolejka nie przyjmuje zań żadnej odpowiedzialności. Przy przewozie towarów niedopuszczalne są żadne pobrania i późniejsze zarządzenia.

29.

Otwarcie ruchu na przestrzeni Zawada-Zamość i Zamość-Osada.

Z dniem 18. lipca b. r. otwartą została dla ruchu prywatnego linia Zawada-Zamość, będąca odgałęzieniem linii Rejowiec-Bełzec, tudzież linia dowozowa Zamość osada. W szczególności otwartą została stacya Zamość dla nieograniczonego ruchu osobowego, pakunkowego i towarowego, zaś ładownia Osada jedynie dla ruchu towarowego w całych wagonach. Stacyę zarachunkową dla ładowni Osada stanowi stacya Zamość.

30.

Zmiana siedziby Biura wywiadowczego w Piotrkowie.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego E. Nr. 42764 z dnia 29. czerwca b. r. zostało Biuro wywiadowcze w Piotrkowie przeniesione z dniem 10. lipca b. r. do Radomia.

31.

Zakaz przywozu i przewozu not dynarowych i perperowych.

Na podstawie rozkazu c. i k. Naczelnej Komendy armii Q.—Op. Nr. 78970 i § 7. i 8. rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy etapowej Nr. 16. z 31. maja 1915 r. rozporządza się co następuje:

§ 1.

Zakazuje się przywozu i przewozu not serbskiego banku narodowego (not dynarowych), jakoteż przez rząd czarnogórski wydanych bonów skarbowych (not perperowych).

§ 2.

Wyjątków od tego zakazu dozwalać może tylko c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 3.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane po myśli rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915 r. Nr. 30.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

32.

Koszta leczenia osób cywilnych i uszkodzonych przez wojnę w zakładach sanitarnych komendy twierdzy w Krakowie.

Taksę leczenia dla osób cywilnych, które przebywają w zakładach sanitarnych twierdzy krakowskiej, ustanowiono na 5 koron za dzień i osobę w razie pomieszczenia we wspólnej sali, względnie na 6 koron 50 halerzy, w razie pomieszczenia osobno.

Taksa ta odnosi się do następujących kategoryi:

1) leczonych przeciw wściekliźnie z obszaru Gen.-Gubernatorstwa lubelskiego i z Galicyi,

2) kobiet na ginekologicznym oddziale kliniki,

3) innych osób cywilnych, którzy przyjęci zostaną do zakładów sanitarnych twierdzy.

Taksa leczenia osób cywilnych uszkodzonych przez wojnę wynosi jak dawniej 3 K. dziennie.

33.

Donoszenie o wypadkach śmierci.

Na zasadzie art. 210 ust. stemplowej poleca się urzędom gminnym donosić o każdym wypadku śmierci zaszłym w obrębie gminy w poprzednim kwartale Oddziałowi skarbowemu c. i k. Komendy obwodowej w terminie do 5. każdego kwartału.

Formularze zgłoszenia wydaje Komenda obwodowa.

Zarazem wzywa się wszelkie przedsiębiorstwa i instytucye, oraz osoby prywatne, mające w przechowaniu spadek zmarłego lub jego część, aby doniosły

o tem Komendzie obwodowej (oddział skarbowy) i udzieliły wszelkich informacyi o zmarłym i spadkobiercach, wyjąwszy te wypadki, w których postępowanie spadkowe ukończone zostało.

34.

Jazda na rowerach.

Od 20. sierpnia b. r. aż do odwołania zabrania się osobom cywilnym jazdy na rowerze.

Komenda obwodowa zezwalać będzie wyjątkowo osobom zupełnie zaufania godnym, które w wykonywaniu swego zajęcia posługują się rowerem, na jazdy na pewnej oznaczonej drodze lub przestrzeni.

Dotyczące umotywowane podania należy z fotografią i rysopisem przedkładać c. i k. Komendzie obwodowej.

35.

Posady nauczycielskie w Obwodzie włoszczowskim.

W obwodzie włoszczowskim jest kilka posad nauczycielskich do obsadzenia.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do c. i k. Komendy obwodu we Włoszczowej.

Kandydaci stanu nauczycielskiego winni do podania dołączyć metrykę chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo zdrowia wystawione przez c. i k. lekarza obwodowego i świadectwo moralności.

36.

Ogłoszenie
dotyczące obsadzenia posad nauczycielskich w obwodzie wierzbnickim.

W obwodzie wierzbnickim jest ponad 40 posad nauczycielskich do obsadzenia.

Podania należycie udokumentowane należy wnosić za pośrednictwem władzy przełożonej do c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku do 20. sierpnia b. r.

Kandydaci stanu nauczycielskiego winni do podania dołączyć metrykę chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo zdrowia wystawione przez c. i k. lekarza obwodowego i świadectwo moralności.

37.

Egzamina wstępne do seminaryum nauczycielskiego w Jędrzejowie.

Według zawiadomienia c. i k. Dyrekcyi seminaryum nauczycielskiego w Jędrzejowie z dnia 20. czerwca 1916 r. L. 66, rozpocznie się dnia 1. września 1916 r. egzamin wstępny na I., II. i III rok seminaryum.

Kandydat na kurs I. musi ukończyć 15 lat przed dniem 1. września 1916 r.; urodzeni później, aż do dnia 31. stycznia 1902 r. mogą uzyskać dyspensyę od przepisanego wieku.

Przy egzaminie z rysunków, śpiewu, gry na skrzypcach i gimnastyki, obok pewnych wiadomości, miarodajnem będzie odpowiednie uzdolnienie do zadośćuczynienia zakreślonym wymaganiom w czasie nauki szkolnej.

Podania o przypuszczenie do egzaminu przyjmuje Dyrekcya do dnia 20. sierpnia 1916. Do podania dołączyć należy: metrykę chrztu, ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo lekarskie, stwierdzające fizyczne uzdolnienie kandydata do zawodu nauczycielskiego, świadectwo moralności wydane przez Urząd gminny i Urząd parafialny i świadectwo szczepienia ospy.

Program wymaganych do egzaminu wiadomości przejrzeć można w biurze c. i k. inspektora szkolnego we Włoszczowej.

38.

Centralne Towarzystwo Rolnicze w Królestwie Polskiem.

Centralnemu Towarzystwu Rolniczemu w Królestwie Polskiem zezwolono na podjęcie czynności w c. i k. obszarach zajętych.

39.

Otwarcie Polskiego Banku ziemiańskiego.

Bank ziemiański powołany do życia przez Towarzystwo Kredytowe ziemskie z siedzibą w Warszawie podjął swe czynności z dniem 5. lipca b. r.

C. i k. Komendant Obwodu:

Pułkownik EMIL von ELTZ m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.

C. i k. Komenda obwodowa we Włoszczowej.

E. № 9|4 L. A.

DODATEK do „dziennika urzędowego № 16"

REGULAMIN

dotyczący użycia zboża i wyrobów młynarskich na wyżywienie ludności i inwentarzy.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11. czerwca 1916 dz. rozp. c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nr. 61 i w uzupełnieniu zarządzenia c. i k. Gubernii nr. W. A. 51483|16 (:117|15 L. A.:) zarządza się celem uregulowania zużycia zboża i wyrobów młynarskich oraz aprowizacyi ludności co następuje:

§ 1.

Jako maksymalną ilość zboża, która użytą być może przez ludność wyznacza się:

a) dla producentów, ich rodzin domowników i czeladzi 400 gramów (1 funt ros.) zboża na dzień i głowę.

b) Dla nieproducentów 250 gramów (5/8 funta ros. = 20 lutów) zboża na dzień i głowę.

c) C. i k. Gubernia zastrzega sobie prawo wydania na wniosek odnośnych c. i k. Komend norm wyjątkowych dla zakładów leczniczych i dobroczynnych, dla ciężko pracujących robotników i t. d.

d) Na wyżywienie inwentarza można użyć dziennie najwyżej 1 kg. owsa i 1 kg. jęczmienia na konia lub buhaja rozpłodowego.

§ 2.

Zaopatrzenie ludności w zboże i uregulowanie zużycia zboża i wyrobów młynarskich do aprowizacyi powierza się powiatowym względnie miejskim Komitetom ratunkowym.

Komitety te odpowiadają za należyte przeprowadzenie aprowizacyi. Mają się one postarać o dostateczne środki pieniężne potrzebne do zakupna zboża i o odpowiednie magazyny do przechowania tegoż. Zaznacza się, że zapasy zakupione przez Komitety ratunkowe nie mogą być przechowywane razem ze zapasami Zarządu wojskowego.

§ 3.

Zboże potrzebne do aprowizacyi nabywać będzie:

a) dla ludności mieszkającej w wielkich miastach i ogniskach przemysłowych, a mianowicie w miastach: Dąbrowie, Kielcach, Lublinie, Noworadomsku. Piotrkowie i Radomiu i w ogniskach przemysłowych w powiatach: Dąbrowa, Olkusz, Końsk i Opatów-zarząd wojskowy, który z wyznaczonego kontyngentu dostarczy odpowiedniej ilości zboża Komitetowi ratunkowemu do rozdziału.

b) Dla ludności miasteczek i miejsc targowych nabywać będzie zboże Komitet ratunkowy (aprowizacyjny), któremu Komenda obwodowa na wniosek obwodowej Rady przybocznej wyznaczy z ekskontyngentu odpowiednią ilość zboża i nakaże producentom oddanie tegoż.

Odbiór tych ilości zboża następować będzie z reguły u producenta po cenach unormowanych w § 8-11 rozporządzenia nr. W. A. 51483|16. (:Ogłoszenie 117|15 L. A.:)

Producenci obowiązani są oddać w stosownym czasie odpowiednią ilość zboża, wyznaczoną przez Komendę na cele aprowizacyi; odmowa sprzedaży tego zboża podlega tymsamym karom, co niedostarczenie kontyngentu dla Zarządu wojskowego.

Komenda ma wspierać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) przy nabyciu zboża przeznaczonego do aprowizacyi i w razie potrzeby użyczyć mu swej egzekutywy.

c) Ludność nierolnicza, mieszkająca na wsi, nabywać będzie zboże wprost u producentów na podstawie upoważnienia do kupna wydanego przez Komitet ratunkowy.

Ludności nierolniczej zabronionem jest nabywanie i przechowywanie zapasów zboża na dłuższy przeciąg czasu niż na dwa miesiące. Większe zapasy zboża znalezione u ludzi nie będących producentami zostaną skonfiskowane.

§ 4.

Przepisy dotyczące mlewu dla konsumpcyi prywatnej.

Wymielać wolno wyłącznie następujące rodzaje mąki:

Mąka żytnia normalna (80% mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz).

Mąka żytnia razowa (96% mąki, 4% na rozkurz).

Mąka pszenna normalna (80% mąki, 16% otrąb, 4% na rozkurz).

Mąka pszenna wyborowa lub grysik pszenny (I. wyciąg-15%).

Mąka pszenna chlebowa (II. wyciąg 65%), mąka pszenna razowa.

Mąka jęczmienna normalna (70%), krupy lub kasza jęczmienna (68%).

Młynom wolno przyjmować do mielenia tylko zboże należące do Komitetu lub do ludności wiejskiej i przemielać je na mąkę jednego z powyżej przepisanych typów.

Jako wynagrodzenie zamielenie młynarze mogą policzyć najwyżej 2 K. za zmielenie 100 kg. zboża na mąkę razową, względnie 3 K. za zmielenie na mąkę innego typu. O ile zakupno zboża powierzonym zostanie przez Komitet młynowi, może mu być zatem przyznanym jeszcze osobne wynagrodzenie w kwocie 50 h. od 100 kg.

Każdy młynarz obowiązany jest prowadzić dokładną księgę, zawierającą wykaz właścicieli zboża przyjętego do zmielenia, rodzaj i ilość tegoż, oraz rodzaj i ilość mąki uzyskanej z tego zboża.

Komenda uprawnioną jest do czasowego zamknięcia młynów, które nie zachowują powyższych przepisów.

§ 5.

Ceny mąki.

Jako cenę podstawową za 100 kg. mąki loko młyn bez worka ustanawia się:

za mąkę żytnią normalną (80%)	. K. 39. —
„ „ „ razową (96%)	. „ 35. —
„ „ pszenną normalną (80%)	. „ 45. 50
„ „ „ wyborową (15% I. wyciąg) lub grisik pszenny	. . „ 80. —
„ pszenną chleb. (65% II. wyciąg)	„ 38. —
„ „ „ razową (96%)	. . . „ 40. —
„ „ jęczmienną normalną (70%)	„ 44. —
„ krupy lub kaszę jęczmienną (68%)	„ 46. —
„ otręby mięszane	. . . . . . „ 18. —

Do obliczenia powyższych cen przyjętem zostało wynagrodzenie za mielenie w kwocie 2 K. przy mące razowej, 3 K. przy innych rodzajach mąki, oraz dodatek manipulacyjny w kwocie 50 h. od 100 kg. zboża.

Ceny te podwyższają się o rzeczywiste koszta transportu powstałe z przewiezienia zboża z miejsca produkcyi do młyna i przewiezienia mąki z młyna do miejsca zużycia tejże. Jako wynagrodzenie za transport liczyć należy 10. h. za 1 km. i 100 kg. zboża lub mąki, przy złych warunkach komunikacyjnych wyjątkowo 15 h.

Prócz tego może doliczać Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) do ceny tytułem kosztów ogólnych co najwyżej:
2 K. 50 h. od 100 kg. mąki względnie,
2 K. — h. od 100 kg. zboża,
1 K. — h. od 100 kg. otrąb.

W tych kosztach ogólnych mieści się już należytość za wypożyczenie worka.

Zarobek przy drobnej sprzedaży może wynosić najwyżej 2 hal. na funcie (5 hal. na kilogramie).

§ 6.

Rozdział w,robów młynarskich, względnie ziarna dla koni.

Mają Komitety ratunkowe (aprowizacyjne) przeprowadzać zasadniczo napodstawie wykazów (kart na chleb, mąkę, ziarno na paszę). Komitety winny prowadzić dokładne listy zawierające wykazy oddanych kart, oraz dokładną rachunkowość. Księgi rachunkowe muszą być na żadanie władz przedłożone tymże do kontroli.

§ 7.

Wyrób chleba.

Celem zaoszczędzenia zapasów należy przy wyrobie chleba używać 10% domieszki mąki pszennej, ziemiaków lub mączki ziemiaczanej. Przy obliczaniu ceny chleba należy przyjąć za podstawę, iż ze 100 części mąki uzyskuje się 140 części chleba, przyczem należy uwzględnić przyjęty w danej okolicy zarobek piekarza.

§ 8.

Ceny mąki ustanowione w § 5., oraz ceny ustanowione dla sprzedaży mąki i chleba, obliczone na ich podstawie obowiązują do 30. listopada. Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) winien przedłożyć Komendzie obwodowej do zatwierdzenia wykaz cen mąki i chleba, zestawiony na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia a to zarówno dla sprzedaży w większych ilościach (sklepom i piekarzom) jak i dla sprzedaży detalicznej. Ten wykaz cen musi być umieszczony w każdym sklepie sprzedającym mąkę lub chleb, a Komitet winien dopilnować surowego przestrzegania cen przepisanych tym wykazem. Wobec nierównych kosztów transportu mogą być ceny mąki i chleba w różnych miejscach tegosamego powiatu różne.

§ 9.

Spożytkowanie otrąb.

Komitet ratunkowy (aprowizacyjny) dysponuje otrębami, uzyskanemi przy zmieleniu zboża przeznaczonego na aprowizacyę z uwzględnieniem w pierwszym rzędzie dostarczających zboże do aprowizacyi. Otręby te winien sprzedawać jako paszę dla inwentarza będącego własnością ludności, którą Komitet ma zaopatrywać, albo też rolnikom danego powiatu.

§ 10.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. września 1916.

v. ELTZ pułkownik.

Druk. Zalcmana i Edelista Włoszczowa